

2025.
október 19–
november 1.

ÉLETÜNK

Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség

Az egyház sokszínűsége

*„...hogy ismertté legyen most
az egyház által... Isten
sokféle bölcsessége.”
(Ef 3,10)*

Az egyháznak olyan sokszínűnek kell lennie, amilyen sokszínű maga az emberiség. Nem meglepő, hogy oly sokféle felekezet formájában jelenik meg a világban. Amikor Isten létrehozta az egyházat, nyilvánvalóan az volt a szándéka, hogy különböző emberekből alkosson egy közösséget, akik tudnak egymással örülni és egymással szenvedni, egymásról gondot viselni és együtt gondolkodni, egymással együttműködni, együtt utakat keresni, és azokat kipróbálni. Éppen annak révén, hogy különböznek egymástól, és különbözőképpen élik meg a hitüket, válnak együtt, élő, szép, szeretetre méltó egyházzá. Legalábbis válhatnak azzá. – Azt a tényt, hogy különbözünk egymástól, és mindig is különbözni fogunk, meg kell tanulnunk kezelni. A mai felbolydult világban nem az ugyanis a feladatunk, hogy tanácstalanok legyünk a tanácstalanokkal, vagy hogy feladjuk a szabadságunkat azokkal együtt, akik félnek a szabadságtól, hogy elidegenedjünk a világtól, együtt azokkal, akik a saját elképzeléseiken kívül mást nem hajlandók elismerni, vagy hogy félrevonuljunk, mint azok, akik csak valamilyen régvolt állapotban érzik jól magukat. Nekünk utakat kell keresnünk és utakat kell tudnunk mutatni, amelyeken kísérni tudjuk e föld lakóit. És éppen ezért az egyház sokfélesége nem kezdetleges állapot, amelyen egyszer túl kell jutni. Ennek meg kell maradnia. Ezt elő kell segíteni. A nyitottságra ma nagyobb szükség van, mint a korábbi időkben bármikor.

(Jörg Zink)

Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

Október 19., vasárnap, olvasandó: ApCsel 6,8–15

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/6>)

Magyarázat:

István bölcsességgel és Lélekkel beszélt. Voltak, aki szembe akartak vele szállni, de nem tudtak. Miért nem? Mert a Lélek ereje ellenállhatatlan. Olyan, mint a szél. Nem lehet megállítani. A Gonosz lelke a saját eszközeivel mindent megpróbál, hogy Isten embereit elhallgattassa, de Isten nem hagyja őket magukra, mert a saját dicsőségét engedi rajtuk keresztül átragyogni.

Imádkozzunk bátor szívért és a Szentlélek pártfogásáért, hogy a tanúságtételünk elutasításától való félelem és aggodás ne fészkelhesse be magát a lelkünkbe, hanem merjünk mi is Istenbe vetett bizalommal és tőle kért bölcsességgel bizonytságot tenni Isten szeretetéről: Krisztusról.

Október 20., hétfő, olvasandó: ApCsel 7,1–43

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/7>)

Magyarázat:

A történelem feltartóztatlanul halad előre. Isten az, aki cselekszik benne. De mindez előre nehezen felismerhető. Visszatekintve ugyanakkor meglátszik mindennek az értelme. Így ismerjük fel a történelem Urát, aki nemcsak a nagy történelmi összefüggéseket rendezi, de kis életünknek minden szükséges dolgát is. Ábrahám, József, Mózes nem azért cselekedtek, hogy a Biblia lapjaira kerüljenek, hanem azért, mert hittek. Ezért tudnak minket ma is Krisztushoz vezetni.

Imádkozzunk, zárjuk szívünkbe István beszédének üzenetét: Isten népe arra lett kiválasztva, azzal lett megbízva, hogy minden nép számára hirdesse az élő Isten ismeretét, aki Jézus Krisztusban megmutatta, mennyire szereti az embert. Krisztus Urunk által ezt a megbízatást kell folytatnunk: Isten mai népeként legyünk a megváltás evangéliumának hírnökeivé.

Október 21., kedd, olvasandó: ApCsel 7,44–60

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/7>)

Magyarázat:

István vértanú esete is azt mutatja meg, hogy bár úgy tűnik, Isten embere egyedül van üldözői és haragosai között, kiderül, hogy ez mégsincs így. Aki felnéz, annak szeme előtt Isten megnyitja a mennyet, bizonyosságát adja annak, hogy Krisztus feltámadt, él és uralkodik. Legyünk bármilyen bajban, megpróbáltatásban, vagy akár üldöztetésben, mi annak az Úrnak vagyunk a követői, akinek megadatott minden hatalom mennyen és földön.

Imádkozzunk azért, hogy bennünk az az indulat legyen, amely Jézusban is volt (Fil 2,5), és ne a „vallásos igazságtevők” indulata, „mert az ember haragja nem szolgálja Isten igazságát.” (Jak 1,20) Krisztus nem erre tanított minket, és nem ilyennek

mutatta be Istent. Könyörögjünk, hogy úgy, mint István, mi is krisztusi módon éljünk és szóljunk másokhoz, nem okozva senkinek fájdalmat, és könyörögve még az ellenségért is. Az ilyen krisztusi ember előtt még az ég is megnyílhat, és megláthatja a Feltámadottat.

Október 22., szerda, olvasandó: ApCsel 8,1–25

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/8>)

Magyarázat:

Ötször is olvashatjuk azt, hogy a gyülekezet tagjai, valamint Fülöp „hirdették” az Úr igéjét. És azt is, hogy a hirdetett ige milyen nagy csodákat tett az emberek és családok életében. „...és nagy öröm volt abban a városban.” Fáradozzatok annak a városnak a jólétén, mondja Jeremiás. Hogyan? Hirdesd az igét. Ez nemcsak a lelkipásztoroknak szól, hanem a gyülekezet tagjainak is. Az „Isten országáról és a Jézus Krisztus nevééről szóló evangéliumot” mindenki hirdetni tudja, aki átadta már Istennek az élete feletti uralmat és Krisztust vallja egyedüli urának.

Imádkozzunk, hogy Krisztus megváltott gyermekeiként betölthessük tőle kapott küldetésünket, az evangélium hiteles továbbadásának feladatát. Kérjük Urunkat, adjon nekünk ehhez kegyelmet, hitet és bölcsességet. Adjunk hálát, hogy az Úr – igéje által – ma is tehet csodát, de nem ez a cél, a lényeg; ez csak ráadás. Jusson eszünkbe Jézus szava, hogy aki a csodajel által hisz, az valójában hitetlen (Mt 12,38–40), hiszen Krisztus feltámadásának jele a legtöbb, az mindenre elég. Ne azoknak higgyünk, akik ámulatba ejtenek bennünket. Ne a látható jelekért higgyünk! Az Ige hirdetése, a feltámadott Jézus Krisztusról szóló bizonyosságtétel mindenre elég.

Október 23., csütörtök, olvasandó: ApCsel 8,26–40

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/8>)

Magyarázat:

„Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.”(37b) Az egyik legősibb hitvallás szólal meg az etióp főember ajkán, aki kereste az Istent és egy szinte lehetetlen helyen találta meg Őt. Egy néptelen úton, egy ősrégi, idegen nyelvű szöveget magyaráz egy idegen kultúrájú ember. Mindezekből is felragyoghat neki a Krisztus? Igen. Mi a titok nyitja? A hit!

Imádkozzunk az Istent kereső, őt megismerni, hozzá kapcsolódni akaró embertársainkért. Legyünk segítségükre a kérdéseikre való válaszadásban, a gyülekezet közösségébe való eljutásban, az abba való bekapcsolódásban. Álljunk azok mellé, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, az egyetlen Valóságot, aki Krisztus által mindnyájunknak életet ad, és azt megtartja.

Október 24., péntek, olvasandó: ApCsel 9,1–16

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/9>)

Magyarázat:

Hogyan teljesedik be a kegyelem Saul életében és életén keresztül? Előbb úgy, hogy nevén szólítják, ebből következik a párbeszéd, végül Krisztus bemutatkozik neki. Az

egész keresztyénség életét meghatározó találkozássá vált ez. Mert ez a kegyelem nemcsak az üldöző Saul formálja át Pállá, és még csak nem is csupán a Damaszkuszban élő Krisztus-követőket védelmezi, hanem kétezer év óta újra néven szólít, párbeszédbe lép és megismerteti magát az élő Krisztusban, sokszor épp Pál levelei által.

Imádkozzunk, adjunk hálát, hogy Isten hatalma ma is képes embereket átformálni, teljesen megváltoztatni. Magasztaljuk a Szentlélek Istent, aki ma is munkálkodik a világban, melynek látható jele az, amikor emberek rádöbbenek elveszett állapotukra, látni kezdik bűneiket, és az fájni kezd nekik. Bűntudatra bárki eljuthat, de bűnbánatra, bűnbocsánatra, és Krisztusban való újjászületésre, megtérésre csak a Szentlélek segíthet el.

Október 25., szombat, olvasandó: ApCsel 9,17–30

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/9>)

Magyarázat:

A testté lett Ige egyik első tapasztalata az volt, hogy végezni akarnak vele Betlehemben. De Jézus azt is mondta, hogy a szolga nem lehet nagyobb az uránál, sem a küldött annál, aki elküldte őt. Pál küldetésének első napjaiban azzal néz szembe, hogy végezni akarnak vele. Miért? Mert erővel és tapasztalat útján bizonyította, hogy a Jézus a Krisztus. Senki ne csodálkozzon azon, ahol hangozni kezd a Krisztusról szóló evangélium, ott megjelenik a Sátán, aki végét szeretné venni ennek.

Imádkozzunk a Mindenhatóhoz, őrizzen és tartson meg minket életünk és hitünk nagy próbatételeiben. Kérjük, adjon hitet, erőt és reményt, ha élethelyzeteink, „hitünk ellenségei” szorongatnak minket, és úgy tűnik, velük szemben teljesen esélytelenek vagyunk. Kérjük Őt, adjon szívünkbe iránta való bizalmat, teljes Őrá hagyatkozást. Adjunk hálát az Úrnak, hogy Ő Jézus Krisztusban hitet és erőt ad számunkra, aki szüntelenül könyörög értünk, hogy el ne fogyatkozzék a hitünk. (Lk 22,31.32)

Október 26., vasárnap, olvasandó: ApCsel 9,31–43

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/9>)

Magyarázat:

Miközben a csodák megélésének természetes közege az élő egyház (31), aközben azt ismerjük fel, hogy egyszerre vagyunk döbrent átélői és továbbadói Isten csodavalóságának. Vajon életformáló megragadottsággal tanúskodik-e az életünk arról, hogy az élő krisztusi hit ma is képes minden lebénult emberi életnek új dinamikát adni?

Imádkozzunk azért, hogy Péterhez hasonlóan mi is lehessünk csak egyszerű tanítványai Jézus Krisztusnak, alázatos eszközei az Úr cselekvő hatalmának. Vegyük észre: a bénultan fekvőt nem Péter gyógyította meg, hanem Jézus Krisztus, és a halottat sem ő támasztotta fel, hanem csak imádkozva kérhette a gyászos helyzetben az Istennek kedves megoldást. Ezek a csodatételek nem Péter apostol felé fordítják a figyelmet, hanem az általa munkálkodó Jézus Krisztusra. Legyen a mi keresztyén

szolgálatunk lényege mindig ez: rámutatni az Úr Jézus Krisztusra, hogy minél többen higgyenek Őbenne.

Október 27., hétfő, olvasandó: ApCsel 10,1–16

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/10>)

Magyarázat:

Azt olvassuk Kornéliusról, hogy: „Egész házanépével együtt kegyes és istenfélő ember volt, aki sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelenül könyörgött Istenhez.”(2) Isten a mennyei jeleket mai is ugyanúgy képes adni, mint egykor. De a közeg, amiben élek, aki vagyok, vajon megfelelően előkészített-e azok befogadására?

Imádkozzunk, hogy felismerjük: azzal, hogy az Úr megszólította ezt a pogány, nem zsidó embert, egyben kinyilvánította, hogy Jézus Krisztus evangéliuma egyetemes, mindenkinek szóló (szokások, hagyományok, kultúrák, vallások, nemzetek feletti) jó hír. Adjunk hálát az Úrnak, hogy mindenkinek szól az élet Igéje. Ha Téged megszólított, akkor egyben használni is akar, hogy általad megszólítson másokat. Te ne mondj tisztátalannak, reménytelen esetnek senkit sem, hanem hirdesd, éld az evangéliumot mindenfelé, mindenkinek, ahol csak jársz, a többit pedig bízd az Úrra.

Október 28., kedd, olvasandó: ApCsel 10,17–23a

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/10>)

Magyarázat:

Vallásos körökben sok esetben igen erős konvenciók tartják a szükségesnek vélt mederben a kiegyensúlyozott működést. De ezek biztos, hogy a Lélek vezetése szerint kialakult keretek? Vagy – ne adj’ Isten – a Lélek ellenében hatnak? Isten Lelke azt várja tőlünk, hogy mindig készek legyünk a megszokásaink Lélek szerinti felülvizsgálatára, s ha kell, ha a Lélek arra indít, akkor a változtatásra! Ahogy azt hitvalló eleink is tették: „ha valakik Isten ígéből jobbra tanítanak, ezt megköszönve engedünk is nekik, és követjük is őket az Úrban” (II. Helvét Hitvallás, Előszó).

Imádkozzunk, áldjuk Istent Jézus Krisztusért, akiben örök életünk van, és Őbenne helyére kerülnek emberi dolgaink: oldódnak egymás iránti előítéleteink, eltűnik idegenkedésünk. Így munkálkodik Isten a pogány, de már „vallásos” Kornéliuszban ugyanúgy, mint a már „megtért”, zsidó Péterben; mindkettőjüknek szükségük van erre; nem kevésbé nekünk. Mert konkrét találkozásra van szükség az élő Istennel, a feltámadott Úrral. Ezért kellett Kornéliusznak és Péternek találkozni egymással.

Október 29., szerda, olvasandó: ApCsel 10,23b–48

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/10>)

Magyarázat:

A szakasz emblematikus mondata Péter apostol felismerése, hogy: „Most értem meg igazán, hogy Isten nem személyválogató...” (34) Nem arról szól ez a mondat, hogy én elfogadok másokat, hanem arról, hogy én magam vagyok az a méltatlanul

befogadott, aki azután ennek a Krisztus általi befogadottságnak az örömével és természetességével fogad be másokat is.

Imádkozzunk az Istennek kedves misszióért, ami nem más, mint befogadni azt, akit Isten küld hozzánk, szeretettel fogadni őt; vagy elmenni azokhoz, akik hívnak bennünket. Legyen a mi missziónk is ilyen mások felé: nyitottan, emberként, egyenrangú felekként elbeszélgetni, bátorítani egymást, az Isten színe előtt. Ez a valódi szeretetből fakadó lehajlás teremthet – Isten kegyelméből – olyan légkört, amelyben megszólalhat a konkrét evangélium is.

Október 30., csütörtök, olvasandó: ApCsel 11,1–18

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/11>)

Magyarázat:

Isten az Ő Lélek szerinti Egyházát, az élő Egyházat időről-időre, újra meg újra változásokra hívja. Erről szól a „semper reformanda” reformátori gondolata. Ott van e bennünk az az Isten Szentlelkére hagyatkozó belső nyugalom és ráhagyatkozás, amit az igében így olvasunk: „Amikor mindezt hallották, megnyugodtak, dicsőítették az Istent...” (18)

Imádkozzunk és zárjuk szívünkbe Péter mondását: „...ki vagyok én, hogy akadályozzam Istent?” Könyörödjünk az egyház küldetéséért, melynek kiindulópontja az, hogy ne akadályozza Isten cselekvését. Olykor előfordul, hogy a tanítványok Jézus Krisztus és a vágyakozó emberek közé állnak, akár hiteltelenségükkel, akár azzal, hogy rászólnak a Jézushoz igyekvőkre, sőt egyenesen eltolták őket Jézustól, közvetlenül akadályozzák az Úr felé tartókat (Lk 18,15.16). Kérjük az Urat, óvjon minket attól, hogy akadállyá legyünk mások számára, s ezért miattunk ne jussanak el az Úrhoz.

Október 31., péntek, olvasandó: ApCsel 11,19–30

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/11>)

Magyarázat:

Isten Lélek szerinti vezetése soha nem áll meg a pusztá lelkesedésnél. Aki Isten Lelke szerint cselekszik, az mindig Isten Lelkének szemüvegén keresztül látja a valóságot. Felismeri azt az elhívást, amely Krisztusban összekapcsolja az Övéit, és látja ebben az egymásra bízottságban az egymás iránti felelősséget is. Így akar minket Isten lelki, együtt cselekvő közösségként látni.

Imádkozzunk, hogy Barnabás lelkületét követve – aki örült, amikor mások szívében is látta Isten kegyelmének munkáját, sőt, bátorította őket –, mi is tudjunk örülni a mások hitének, üdvösségének és sikereinek. Aki így közelít embertársához, és bátorítja is a másikat, az biztosan az Úr gyermeke. Álljanak előttünk példaként az antiókhiai keresztyének is, akik nemcsak befogadták az evangéliumot, hanem azonnal tetteikben mutatkozott meg a hitük, hiszen gyűjtést szerveztek az éhínségtől szenvedő jeruzsálemi gyülekezetnek.

November 1., szombat, olvasandó: ApCsel 12,1–5

(Online itt olvasható: <https://szentiras.hu/biblia/ruf/act/12>)

Magyarázat:

Mitől függ a tanítvány hite? A csodáktól? Vagy épp abban mutatkozik meg az Istennek odaszánt, neki elkötelezett tanítványi lét, hogy a mélységben is hűséges marad? Jakabot kivégeztette az olcsó népszerűséget hajhászó uralkodó, I. Heródes Agrippa. A régi keresztyén hagyomány szerint Jakab a kivégzéskor olyan hűséges Krisztus-hitvallóként viselkedett, hogy a kivégzésnél mellé rendelt katona, látva Jakab hitét, keresztyén hitre tért és vállalta ő is a vértanúhalált. Isten abban hív hitvallásra, amit hittel élünk meg: legyen az mélység vagy magasság, ezzel a hittel bizonyosságtétellé lesz.

Imádkozzunk mi is állhatatosan, amint hitbeli elődeinkről is ezt jegyezték fel: „a gyülekezet pedig buzgón imádkozott Istenhez”, Péterért. (12,5) Jézus Krisztus követői számára nem volt – és ma sincs – más eszköz a nagy bajban, csak az őszinte és kitartó imádság; a hatalom és az erő soha nem tartozhat a megoldás keresztyén eszközei közé. Nem az volt a kérdés, hogy Isten hogyan hallgatja meg az imádságot, kiszabadul-e Péter, vagy sem. Az ima lényege ma is ugyanaz: az élő Isten hűségébe vetett hit, bárhogyan is alakulnak egyébként a dolgok.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink...

október 19. vasárnap 19 óra – egyetemisták köre
október 20. hétfő 17 óra – konfirmációi előkészítő
október 20. hétfő 18 óra – ifjúsági óra
október 21. kedd 18 óra – zsoltáros imakör
október 22. szerda 6:30 – reggeli ima
október 22. szerda 18 óra – férfikör

október 28. kedd 17 óra – irodalmi bibliakör
október 29. szerda 6:30 – reggeli ima
október 29. szerda 18 óra – előadói est – Babits Mihály: Jónás könyve
október 31. péntek 18 óra – ünnepi istentisztelet a Reformáció emléknapiján

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A Lelkeszi Hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom mögötti épületben van.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10-13 óráig

Kedd: 9-12 óráig

Csütörtök: 14-17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal keresztelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhet konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: 06-30-632-0789 a lelkési hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13–17 óráig

Kedd: 12–17 óráig

Szerda: 9–17 óráig

Csütörtök: 9–14 óráig

Péntek: 9–17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevünket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7

Az igazság órája

ELMÉLKEDÉS

**Istenről, hitről, próféciáról, küldetésről,
emberről**

Babits Mihály
JÓNÁS KÖNYVE

Előadja
VINCZE ATTILA ANDRÁS
előadóművész

2025. október 29. 18:00

Budapest, IX., Kálvin tér 7.
Kálvin Terem